

vil det kunne ses, at der i 1911—12 af Hjælpekasserne blev ydet Understøttelse til 368 Enkemænd med 1,168 Børn. De tilsvarende Tal var, som jeg da oplyste, 2,823 Enker og 6,885 Børn. Og hvis vi ser paa Summerne, det drejer sig om, er det saaledes, at disse 368 Enkemænd i 1911—12 har faaet 15,982 Kr., medens de 2,823 Enker med Børn har faaet 300,297 Kr. Det vil altsaa ses, at hverken økonomisk eller naar Hensyn tages til Antallet af Enkemænd og deres Børn, er det noget stort Spørgsmaal. Men jeg tror, at det er rigtigt at tage dem med. Og det ærede Medlem, som har nogen Erfaring om Forholdene paa Landet, vil sikkert være enig med mig i, at en Enkemand, navnlig naar Talen er om Landarbejdere og Smaahusmænd, som har flere uforsørgede Børn, er ofte lige saa daarligt stillet, maaske undertiden daarligere stillet end den Enke, der sidder med et tilsvarende Antal uforsørgede Børn, ikke blot under Hensyn til, at den private Godgørenhed maaske giver sig nok saa store Udslag overfor Enkerne, men ogsaa, fordi det at skulle have en fremmed Kvinde til at passe Hus og Børn meget ofte er vanskeligere baade af Hensyn til Børnene og af Hensyn til det rent økonomiske, end hvor den paagældende Enke skal være henvist til at have fremmed Hjælp en Gang imellem for at faa en lille Jordlod passet. Den store Byrde, som det ærede Medlem talte om, at der lægges paa Kommunerne, den indrømmer jeg, den kunde det ikke falde mig ind at ville bortforklare. Men atter henviser jeg til den Stigning til næsten det dobbelte, der har været i de 3 Aar, som jeg ofte har nævnt for Hjælpekassernes Vedkommende, hvad enten vi ser paa Enkerne eller paa Børnene. Med Undtagelse af den lille Smule, som Staten refunderer gennem Hjælpekasserne, og som bliver en ringe Part, hvis vi bliver staaende ved de 250,000 Kr., som jeg har foreslaaet, falder hele Forøgelsen paa Kommunerne, og det skal nok vise sig, at fortsætter vi paa den Maade, som vi har fortsat i de tre Aar siden 1908—09, er den Tid ikke langt borte, da Kommunerne har faaet de ca. 1½ Mill. Kr.s Udgift paa Forsørgelsen af Enker og Enkemænds Børn, som jeg har kalkuleret som det højeste, der vil komme til at paahvile Kommunerne.

Det ærede Medlem mente, det var tvivlsomt, om de Beregninger, jeg havde opstillet i Lovforslagets Motiver i Fjor, kunde holde Stik. Det er ogsaa betvivlet baade under Folketingets Behandling og

under Behandlingen i dette høje Ting i Fjor. Jeg gør opmærksom paa, at der er en Forskel her. Man kan ikke sammenligne dette med Forsørgelse i sin Almindelighed, fordi der her skal ske noget; den paagældende Forsørger eller Hustru skal dø, inden de Forhold indtræder, der paakræver en Fastsættelse af Bidrag, og der dør ikke flere hverken af Forsørgere eller af Mødre, fordi vi faar en saadan Lov. Efter de Oplysninger, som danner Grundlaget for Beregningerne, tror jeg, at ærede Medlemmer vil indrømme mig, at Enker og Enkemænd, som er saa højt oppe i Indtægt som dem, jeg har regnet med — det er der gjort Rede for, og det skal jeg derfor ikke gentage —, vil man vistnok i Almindelighed sjældent anse for at være saa trængende, at man vil fastsætte Underholdsbidrag til deres Børn. Det er Folk, som Kommunerne endogsaa har ment med frelst Samvittighed at kunne ansætte i Skat baade til Stat og Kommune. Jeg tror, at jeg er gaaet højt i mine Beregninger. Det er ikke Beregninger ud i det blaa, de hviler for det første paa de faktiske Oplysninger om, hvor mange Enker og Enkemænd der er, og hvor mange Børn de har, og dernæst paa de Opgørelser, der kan foretages efter Ansættelse til Statskat og Kommuneskat. Det er rent faktiske Kendsgerninger, der foreligger til Bedømmelsen af Forholdet, og ikke et Jugement, som der kan siges baade for og imod. Hvis man virkelig vil driste sig til at paastaa, at man, naar Bidraget skal fastsættes, vil gaa op over de Indtægter, jeg har regnet med, maa jeg bøje mig, men det har endnu ingen dristet sig til at paastaa, at Folk, som var over den Indtægt, der er fastsat som den øverste Grænse, virkelig skulde blive tilkendt Underholdsbidrag til deres Børn, hvad enten det drejer sig om Enkemænd eller Enker.

Det er en Selvfølge, at paa den Foranledning, som blev givet Indenrigsministeren baade under Folketingets Behandling af Lovforslaget og under den første Behandling, det var Genstand for i dette Ting, har Indenrigsministeriet sat sig i Forbindelse med Justitsministeriet til Drøftelse af Spørgsmaalet om en Revision af Loven af 27. Maj 1908 om Underholdsbidrag til Børn, fødte udenfor Ægteskab, og forhaabentlig vil ogsaa det Samarbejde, som nu er tilvejebragt, og den Forhandling, som føres mellem Indenrigsministeriet og Justitsministeriet om en Revision af denne Lov, inden altfor lang Tid kunne